

Het Perron

Blijspel in drie bedrijven
ook zeer geschikt als openluchtspel

door

FROUKJE ANNEMA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET PERRON** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FROUKJE ANNEMA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1998 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ERIK - bloemenverkoper (45)
RIA - vriendin van Erik (40)
JENNY - dochter van Erik (17)
MARIE - toiletjuffrouw (45)
AART - kioskeigenaar (48)
WIESJE - vrouw van Aart (45)
JELMER - zoon van Aart (20)

N.B. enkele figuranten met korte tekst.

EERSTE BEDRIJF: vrijdagmorgen
TWEEDE BEDRIJF: zaterdagmorgen
DERDE BEDRIJF: een week later, weer op zaterdag

TIJD: In de zomer, in juni. (tijd kan niet worden veranderd)

PERSOONSBESCHRIJVING:

Erik - bloemenverkoper, vriendelijke man, zijn vrouw is ruim een jaar geleden overleden en daar heeft hij het moeilijk mee, heeft steun gevonden bij Ria, maar eigenlijk vindt hij dat zelf een beetje te vroeg, is ook bang voor de reactie daarop van zijn dochter Jenny, heeft al anderhalf jaar ruzie met zijn vroegere vriend Aart en kan daar slecht tegen.

Ria - nieuwe partner van Erik, lieve vrouw, bescheiden, is nooit opvallend aanwezig, houdt veel van Erik, weet zich geen houding te geven tegenover Jenny.

Jenny - dochter van Erik, spontaan, vrolijk, gaat rustig haar eigen gang, mist haar moeder nog heel erg.

Marie: - toiletjuffrouw, volkstype, gezellige dikke moeke (kan ev. dik gemaakt worden met schuimrubber onder de kleding) druk en doenerig, praat veel, heeft veel plezier, leeft met ieder mee is erg komisch en als zodanig 'de clown' van het gezelschap.

Aart: - kioskman, plaagt graag, is soms niet helemaal eerlijk, gauw op z'n teentjes getrapt, heeft het ook moeilijk met de ruzie met Erik, weet dat die ruzie zijn schuld is, zou dat graag willen uitpraten, maar weet niet hoe.

Wiesje: - vrouw van Aart, gemoedelijke vrouw.

Jelmer: - zoon van Aart en Wiesje, moderne jongeman, laat zich door zijn ouders de wet niet meer voorschrijven.

DECOR:

Perron van een treinstation. De bloemenverkoper heeft een stalletje links voor op het toneel, een rij bloemen in emmers en een klein kraampje. De toiletjuffrouw zit rechts vooraan op het toneel, voor een deur. Ze heeft een tafeltje en een verrijdbare bureaustoel buiten staan. De kioskman zit in de hoek rechts achter. De kiosk bestaat uit twee of drie wanden met een loket. Verder staat er een bankje op het toneel. De sfeer van een station kan met geluid en licht worden aangegeven. Treintijden en andere mededelingen worden af en toe omgeroepen.

REKWISIETEN:

Voor Erik: Alles dat bij een bloemenstalletje hoort, zoals rijen emmers met bloemen, planten, ladenkastje, twee tuin- stoeltjes plus tafeltje, kartonnetjes waar de prijzen op geschreven worden, cellofaan.

Voor Aart: Alles dat bij een kiosk hoort, zoals kranten in rekken, tijdschriften, bladen, snoep en sigaretten, afvalbak, twee tuinstoeltjes.

Voor Marie: Tas met breiwerk met dikke pennen, portemonnee, draagbare cassetterecorder met bandje 'Oerendhard' van 'Normaal,' wandelstok, grote hondenmand met heel grote speelgoedhond en een deken, sleutel, schoteltje, tafelkleedje, emmer met zeepsop en doek, witte jasshort.

Verder: rugzak, 7 spandoeken met tekst, mand met droogbloemen, 2 bezems, accordeon, vouwfiets of step, aansteker, een aantal koffers, 2 daarvan met vliegtuiglabele, weekendtassen, stoffen tas, folder van kringlooppapier, bloemstukje in vaasje, dozen met pakjes sigaretten, Mars, repen e.d., wagentje of onderstel van een oude kinderwagen waar iemand op kan zitten, elastiekjes, toilettasje, tasje, pakjes Chrysal, een paar kransen van bezemrijs, boodschappentas op wieltjes, twee droogbloemkransen met lint, enveloppe, pakje Caballero, kom met goudvis, klein doosje voor dode goudvis.

EERSTE BEDRIJF

Vrijdagmorgen. Erik bezig bloemen in emmers te zetten, in en voor zijn stalletje. Aart komt uit kiosk vandaan met tuinstoeltjes en afvalbak, zet die voor de kiosk, haalt luik voor loket vandaan.

Aart (*kijkt even naar Erik en roept dan*): Goeiemorgen, collega! (*Erik reageert niet. Aart spottend*) Tjonge jonge, wat zijn we weer vriendelijk! (*gaat weer in kiosk, haalt tijdschriften en kranten, zet die in rekken en hangt ze aan de kiosk, zijn bladen bij als Story, Privé e.d., praat ondertussen tegen Erik*) 't Wordt vandaag weer een stralende dag! Heb je de zon vanmorgen op zien gaan? Waarschijnlijk niet. Nou, ik wel. Aan het opgaan van de zon kun je zien wat voor weer het wordt. Vandaag wordt het warm. Behoorlijk warm! Dus krijgen we het druk. Veel mensen gaan er nu een weekendje op uit. Je zult 't zien, na vier uur loopt het hier storm. Ik heb maar flink wat ingeslagen, extra veel snoep en niet te weinig sigaretten. En jij? (*kijkt naar Erik. Erik negeert Aart*) Jij ook, zo te zien. Prima. Met mooi weer zijn de mensen vrolijker en nemen ze eerder een bloemetje mee. Waar of niet? (*wacht even, kijkt om naar Erik, knikt dan*) Precies! Dat vind ik nou ook. Jij kunt de dingen altijd zo helder formuleren. (*Erik reageert nog steeds niet. Schrijft prijzen op de kartonnetjes, bevestigt ze dan aan de emmers. Aart neemt een Story van een stapel, bladert er in. Leest voor*) 'Liefdesbaby voor Tatjana.' Weet jij wat dat is, een liefdesbaby? Ikke niet. Onze vrouwen kregen vroeger gewoon een kind, zonder fratsen. Niet dan? (*spottend*) Liefdesbaby! En drie weken later liggen pa en moe in een scheiding. En dan die foto's van al die artiestenparty's, daar word je toch niet goed van? Moet je kijken, (*laat Erik blad zien, loopt een eindje in zijn richting, als Erik niet opkijkt gaat hij terug*) altijd dezelfde koppen. Willeke Albertie, Pleuni Touw, Liesbeth List. Kunnen allang geen 'liefdesbaby' meer krijgen! Allemaal vergane glorie. De lagen plamuur worden ieder jaar dikker. Maar, de dames zijn nog altijd goed voor misselijke sensatieverhalen! Kommer en kwel. Lees jij die troep nou? Ikke niet! Ik moet ze wel verkopen, maar zelf lees ik er geen letter in.

Erik (*gaat door met zijn werk*): Kletsmajoor.

Aart (*kijkt verbaasd om naar Erik*): Wat zei je daar?

Jelmer (*komt haastig op, rent naar de kiosk*): Heb je de Nieuwe Revu al Pa? Wil 'k even mee naar kantoor.

Aart: Mee naar kantoor?? Ik dacht dat je daar zat om iets te doen, Jelmer.

Jelmer (*ongeduldig*): Ja, toe nou, zeg! Bewaar de preek maar voor een andere keer. Waar heb je ze? Anders kom ik te laat!

Aart (*geeft hem blad*): Nou, hier dan. Eigenlijk ben ik ook gek dat ik daaraan meewerk. Je baas betaalt je niet om de Revu te lezen, dacht ik zo.

Jelmer (*haastig af*): Bedankt ouwe! En nu moet ik rennen!

Aart (*zuchtend*): Het lot van een vader is zwaar. (*kijkt dan naar Erik*) Wat zei jij zopas?

Erik: Wou je dat graag weten? Ik zei: Kletsmajoor! Je kletst maar wat. Dacht je dat ik niet zag hoe je in je hokje de roddelbladen stuk voor stuk verslindt? Om van de seksbladen nog maar te zwijgen. Nou maakt mij dat niets uit. Een mens zoekt wat bij zijn niveau past. Maar, hou dan asjeblieft op met dat schijnheilige gedoe.

Aart (*zuchtend*): Beginnen we weer?

Erik: Jij begint. Ik laat jou met rust. Als jij dat van jouw kant ook zou doen, was het leven een stuk aangenamer.

Aart: We kunnen toch wel een beetje praten? We staan hier de godganse dag bij elkaar. Vroeger praatten we vaak hele dagen.

Erik (*stug*): Dat was toen.... Ik heb er nu geen behoefte meer aan.

Marie komt op met grote schoudertas vol spullen, een breiwerk van dik knalrood garen en dikke pennen steekt er uit, draagt een grote hondenmand met een deken er in, aan haar arm hangt een wandelstok. Volkstype, zo is ze ook gekleed, is druk en doenerig zowel in praten als in bewegingen, lacht veel.

Marie (*breed lachend*): Goedemorgen heren! Daar was Marie ook al weer! Een beetje laat, maar dat is de schuld van mijn wettige echtgenoot. Die hebben ze vannacht weer eens behoorlijk in de olie thuis gebracht. Ik hoorde het Wilhelmus al van verre, want dat zingt ie dan altijd, zo hard ie kan. Als ze hem bij mij op de mat afleveren zingt ie nog. En dan zit Marie weer met de gebakken peren. Dus, zodra hij van- morgen het eerste oog op een kiertje had heb ik hem even toegesproken. Ik zei: Nu kun je honderd keer een feestje van je biljartclub hebben, maar zo hoeft 't niet! En als je het waagt om ook nog maar èèn keer als een dweil thuis te komen, dan stapt Marie onmiddellijk op. Nou, toen wou ie wel, want zonder Marie is mijn Arie als een WC zonder stortbak, om maar even op mijn eigen terrein te blijven. (*kijkt van de een naar de ander, geen van beide mannen heeft gereageerd op haar verhaal*) O! Is't weer zo laat? Ik voel de stemming wel, weer ver beneden peil. Tjeetje m'n pleetje! Moet dat nou zo met jullie? Met dat kinderachtige gemok verpesten jullie de sfeer van het

hele perron. Weet je dat? Hoe lang werken jullie nou hier? Anderhalf jaar schat ik. Dan hebben we ook al anderhalf jaar oorlog. Ooit hebben ze het tachtig jaar volgehouden. Ik hoop niet dat jullie dat ook van plan zijn. Bah! Twee volwassen kerels die bakkeleien als kinderen in een kleuterklas. En dat om niks! *(zet hondenmand en stok bij deur van toiletten, zoekt sleutel, opent de deur)*

Erik: Wat je niks noemt!

Aart: 't Stelt ook niet veel voor.

Erik: Nee! Jij bagatelliseert 't natuurlijk! Het is allemaal jouw schuld.

Aart: Nietes!

Erik: Welles!

Marie *(sleept tafeltje, kleedje, draaibare bureaustoel op wieltjes en emmertje met zeepsop naar buiten, legt kleedje over tafeltje, haalt draagbare cassette recorder uit tas, zet die op tafel)*: Kijk... dat bedoel ik nou! Kibbelen als kleine kinderen. *(zet schoteltje op tafel, zoekt portemonnee uit tas, gooit er tellend vier kwartjes in)* Een, twee, drie, vier. Zo, het begin is er weer voor vandaag. Nu de winst nog. *(kijkt weer naar beide mannen)* Bekvechten, dag in dag uit. Met Marie als buffer er tussen. Maar ik heb er zo langzamerhand schoon genoeg van, als je dat maar weet!

Aart: Ik wil er best mee ophouden. 't Is eigenlijk de moeite ook niet waard.

Erik *(boos)*: De moeite niet waard?! Hoe durf je! Jij neemt mij op een vreselijk gemene manier mijn broodwinning af en zegt dan: De moeite niet waard?

Aart *(ook boos)*: Hoe vaak moet ik je dat nu nog zeggen: Ik heb jou je broodwinning niet afgenomen!

Erik *(loopt dreigend op Aart af)*: O nee? O nee? En wie z'n spullen sta jij dan te verkopen???

Aart: M'n eigen!

Erik: Om de dooie dood niet! De mijne!

Marie *(dichter naar mannen toe)*: Daar gaan we weer! Zou je er niet galstenen van krijgen! Nu weet ik ongeveer wat er aan de hand is, maar zouden jullie me nu eindelijk eens uit willen leggen waar jullie nu exact om bakkeleien? We kennen elkaar nu lang genoeg dat ik dat mag weten. Niet dan?

Erik: Hij heeft mij beduvelde.

Aart *(fel)*: Dat lieg je! Ik heb alleen maar...

Marie *(tegen Aart)*: Stop! Eentje tegelijk. Anders verstaan we niks. Erik had 't woord. Toe maar, Erik.

Erik: Ik kwam hier als eerste. Het was de bedoeling dat ik allebei zou verkopen. Ik had de vergunning voor zowel de kiosk als de bloemen. Dat moest ook wel om genoeg inkomen te hebben. Ik heb een dochter

die nog studeert en...

Aart: En weer een wijfie dat het geld mee opmaakt!

Erik (*nog bozer*): Waar bemoei je je mee! Kijk jij eerst maar eens naar jezelf: Veel geblaas maar weinig wol!

Marie: Ho! We dwalen af. Bij de les blijven. (*tegen Aart*) Stil jij! (*tegen Erik*) Verder. Jij had de vergunning voor bloemen en voor een kiosk. En toen? Wat kwam Aart hier dan doen?

Erik: Mij dwarsbomen. Het verhaal begint eerder Marie. Aart en ik...

Aart: Niets van waar!

Marie: Ja, als jullie zò willen is voor mij de lol er af, hoor.

Erik (*tegen Aart, sarcastisch*): Heb je er bezwaar tegen dat ik mijn verhaal eventjes afmaak?

Aart (*kort*): Ja!

Erik (*tegen Aart*): Dat' s dan jammer. (*tegen Marie*) Aart en ik werkten allebei op een fabriek. Bijna vijftientig jaar hebben we naast elkaar gestaan aan de lopende band. Bij 'Knijpkatkattenvoer.' (*trekt vies gezicht*) O bah, ik word nog misselijk als ik aan dat spul denk! Mijn eigen katten heb ik er dan ook nooit aan gewaagd.

Marie: Daar hebben we 't nu niet over!

Aart: Nee! En je mag ook geen reclame maken voor publiek.

Erik: Bemoei je er niet mee! Ik had 't woord. Ongeveer twee jaar geleden moest de fabriek drastisch inkrimpen.

Marie: Teveel katten doodgegaan?

Erik: Ja hoor eens, als je er de spot mee drijft zeg ik geen woord meer.

Marie: Geintje! Toe maar, ga door. Marie is al weer zo serieus als een dominee op de preekstoel.

Erik: De fabriek draaide niet meer zo goed en er vielen gedwongen ontslagen. En dat lot trof Aart en mij ook. Nou hadden we dat al een tijdje aan zien komen, dus ik had intussen al wat anders gezocht. Toen hier op het station de bloemenhandel en de kiosk vrij kwam, was ik er als eerste bij. Ik had de benodigde papieren en kreeg vergunning om er één grote kiosk van te maken voor kranten, tijdschriften, snoep en bloemen. Dat vertelde ik aan Aart. We waren vrienden... Dacht ik. Aart zei: Dat is fijn voor jou. Ik wou dat ik ook wat had. En toen heeft hij mij achter m'n rug om belazerd!

Aart (*fel*): Dat liegt ie, hoor Marie!

Erik: O nee, ik lieg helemaal niet! (*tegen Marie*) Weet je wat hij heeft gedaan, Marie? Bij die club die de vergunningen afgeeft werkt familie van hem en die heeft hij omgekocht!

Marie (*hevig verontwaardigd*): Oooh Aart! Wat gemeen! Dat valt me vies van jou tegen!

Reiziger 1, een jongeman met rugzak komt op, zoekt de toiletten.

Aart (*kwaad*): Het is lang niet zo zwart-wit als Erik suggereert. Ik zal niet ontkennen dat het niet helemaal correct is gegaan, maar we doen allemaal wel eens iets waar we later spijt van krijgen. Bovendien, ik heb wel honderd keer geprobeerd om Erik mijn excuses aan te bieden. Maar, hij ziet me niet eens staan!

Erik (*fel*): Nee! Omdat dat me te gemakkelijk gaat! En omdat ik weet hoe het exact gegaan is. Aart heeft eerst nog geprobeerd om me alles af te pikken. Dat ging de club toch te ver. Maar, toen hij flink wat wilde dokken heeft hij het wèl zover gekregen dat hij de vergunning voor de kiosk kreeg en alleen die rotbloemen voor mij overbleven. Dat is te weinig om van te bestaan, dus nu heb ik alle mogelijke bijbaantjes en ben nooit vrij. Nou, nu weet je 't Marie. Zo zit de zaak in elkaar.

Aart: Niet helemaal!

Marie: Zit 't zò!... Ja, wat moet ik daar nu op zeggen?

Erik: Je hoeft niks te zeggen. (*wijzend op jongen*) Je hebt een klant.

Marie (*staat met de rug naar de jongen toe, draait zich om loopt vlug naar haar tafeltje*): Tjeetje m'n pleetje! Heb ik m'n bedrijfskleding nog niet eens aan! (*tegen reiziger*) Slecht begin voor de zaak. (*haalt wit jasshort uit tas, trekt die aan*) Zo hoort 't, Marie. We horen onze klanten netjes te ontvangen, wat zeg jij!

Reiziger 1: Maakt me geen moer uit, opoe! Ik kom alleen maar om te zei...

Marie (*praat er vlug overheen*): Ja, zo kan ie wel weer! (*wijst naar deur*) Tweede deur rechts. En hou de zaak wat netjes, asjeblijft. (*jongen gaat door deur. Marie mopperend*) Opoe! Ik ben nog lang geen opoe! En dat zal ik nooit worden ook. Biologisch gezien kun je geen oma worden als je niet eerst moeder bent geweest. Nee toch? (*haalt doek uit emmertje sop, wringt hem uit, begint openstaande deur van binnen en van buiten af te soppen*) Zo brutaal als de beul, de jeugd van vandaag. En respect voor wat dan ook maar kennen ze niet meer. 't Is dat ik van nature al behoorlijk assertief ben, anders had ik nu al heel wat cursussen moeten volgen. (*Aart pakt bezem, begint te vegen, veegt troep naar Erik toe*)

Sjors (*komt op met spandoek met tekst:"Ritzen hoepel op"*): Goedemorgen allemaal!

Erik (*zet twee tuinstoeltjes en een tafeltje buiten*): Goeiemorgen Sjors.

Marie: Ah! Daar hebben we Sjors ook al weer. En wat is het vandaag? (*leest*) Ritzen hoepel op? Wat heb jij nu nog met Ritzen te maken?

Sjors: Geen fluit. Maar ik moet toch iets nu ik in de WW zit. En thuis jaag ik Lena in de stress. Dus daarom ga ik de straat maar op. En

protesteer tegen alles dat aan de orde komt. Zo heb ik toch nog het gevoel dat ik me een beetje nuttig maak. Iemand die mee wil? Hoe groter de groep, hoe meer de zaak opvalt.

Marie: Wij hebben wel iets beters te doen.

Sjors: Wees daar blij mee. Niemand van de anderen die zich geroepen voelt? Nee? Nou, dan moet Sjors er maar weer alleen op af. Voor Volk en Vaderland! *(loopt even voor langs het toneel, toont spandoek aan de zaal)* Hebben jullie 't allemaal goed gezien? Dan ga ik verderop. *(af)*

Ria *(komt op met mand vol droogbloemen, loopt zonder iets te zeggen Aart voorbij. Tegen Marie)*: Goeiemorgen Marie!

Aart *(roept haar plagend achterna)*: Dag schone dame!

Marie: Ah, daar hebben we Ria. Kind wat zie je er weer leuk uit! Is dat iets nieuws?

Ria *(dichter naar Marie toe)*: Ja. Eigen creatie. Lapje van de markt. Weet je wat 't me heeft gekost? Vijftien gulden! *(draait zich om)* Vind je 't leuk?

Marie: Hartstikke leuk! Ik wou dat ik zo goed kon naaien. Trouwens, ik hoef zoiets in m'n werk niet aan te trekken. Eèn spetter bleekwater er op en het kan weer naar Het Leger des Heils, of naar Polen.

Ria: Maar jij bent zo ook mooi. Dat wit staat je goed.

Marie: Dacht ik. Trouwens, weet je wat mijn Arie altijd zegt? Vrouwen denken dat kleren hun mooi maken, maar geef mij ze maar zonder! *(lacht)* Ouwe viespeuk, niet dan?

Ria *(lacht ook)*: Nou ja, viespeuk. *(loopt dan naar Erik, geeft hem een zoen)* Dag Erik.

Erik *(blij)*: Hallo Ria. Je bent lekker vroeg.

Ria: Och ja, ik was thuis klaar. *(zet mand op tafeltje)*

Aart *(spottend)*: En ze kon natuurlijk niet langer zonder haar geliefde! Ach ja, zo gaat dat, de eerste tijd. Maar, zo blijft 't niet! Vertel mij wat! *(reiziger 1, is naar buiten gekomen en probeert zonder te betalen weg te lopen)*

Marie *(grijpt vlug wandelstok, slaat handvat om de arm van de jongen en trekt hem terug)*: Hier blijven, vader! Eerst betalen!

Reiziger 1: En als ik dat nu weiger, opoe?

Marie: Dan stuur ik Boris op je af.

Reiziger 1: Boris? Wie is dat?

Aart: Boris Becker, nooit van gehoord? Toptennisser.

Marie *(wijzend op hondenmand)*: M'n waakhond.

Reiziger 1: Waakhond???

Marie: Pitbull Terriër. Eerste klas waakhond! Nou ja, hij slaapt nu even.

Reiziger 1: Een waakhond die ligt te slapen???

Marie: Hij is doof. Ze hebben hem met Oud en Nieuw een strijker tegen z'n kop gegooid. Arme stakker, nou hoort ie niks meer. Maar, als hij wakker is, berg je dan maar! Je zou niet de eerste zijn die in het ziekenhuis belandt!

Reiziger 1 (*lacht haar uit*): Een dove waakhond! Ha, ha, nou, daar ben je mooi klaar mee. Een dove waakhond. Mens, heb je ze allemaal nog wel op een rijtje?

Marie (*gaat langzaam in de richting van de hondenmand. Dreigend*): Moet ik hem wakker maken? (*hurkt bij mand, gaat langzaam met de hand in de richting van de deken*) Je zegt 't maar hoor. (*voert de spanning op*) Later niet liggen emmeren dat ik je niet heb gewaarschuwd. Als je dan nog kunt praten, tenminste. (*reiziger 1 haalt kwartje uit zak, gooit dat in schoteltje*) Goed zo. Flinke vent hoor!

Reiziger 1 (*weglopend*): Ach mens! Met je waakhond! Als ik hier weer kom zeik ik op je waakhond!

Marie: Goed dat ik dat weet, jochie! Bij mij kom je niet meer binnen. En nu maar vlug naar school, anders komt ie ook nog te laat. Moet ie strafregeltjes schrijven!

Reiziger 1 (*roept nog*): Lawaaipapegaai! (*dan af*)

Marie: En dat moet een eerbare fatsoenlijke vrouw nu allemaal maar aanhoren! (*tegen anderen*) Beseffen jullie wel hoe zwaar de baan van toiletjuffrouw is? Met alle agressie, vandalisme, dieverij. Als ik meer dan vier kwartjes in m'n schoteltje heb moet ik ze wegstoppen. Anders is een ander me voor. (*haalt kwartje uit schoteltje*) Ieder kwartje moet ik opbergen. Zo, onder het kleedje. (*schuift het onder kleedje*) 't Is toch treurig dat het zo moet? Als ik er tijd voor had had ik nu allang zwaar in een dip gezeten. Liep ik al maanden bij het RIAGG van de ene loog of goog naar de andere. Maar, daar heb ik 't veel te druk voor. Nou Marie, kom op, laat de handjes weer eens even wapperen. (*neemt emmertje en doek en gaat door deur van toiletten*)

Twee figuranten lopen langs kiosk, bekijken tijdschriften, kopen ieder een Mars, lopen etend even langs het bloemenstalletje, eentje kijkt op z'n horloge, gaan dan weer af. Sjors komt op met ander spandoek met de tekst: 'Betuwespoorlijn: Ja!,' maakt rondje over toneel, gaat dan weer af. Erik heeft bezem gepakt en veegt rommel weer terug naar Aart. Ria is bij tafeltje gaan zitten, bezig met droogstukjes maken, kijkt even om wat Erik doet, glimlacht daar om. Marie komt naar buiten, haalt breiwerk uit tas, drukt cassetterecorder aan, erg luid, met nummer 'Oerend- hard' van 'Normaal.'

Aart (*dadelijk met hoofd door loket*): Marie! Asjeblieft! Hou op met die

rotherrie!

Marie: Rotherrie? Dat is geen rotherrie. Dat is 'Normaal' en daar ben ik een fan van. Ik ga naar al hun concerten. Eén keer heb ik me naar een plekje helemaal vooraan gevochten. Dat heeft me nog m'n halve kunstgebit gekost. En toen hebben ze dit nummer, 'Oerendhard' voor mij gespeeld. Op verzoek. Speciaal voor mij! Waar bemoei je je trouwens mee, ik doe dit op m'n eigen gepachte grond.

Aart: Je zorgt voor overlast. En dat is strafbaar. Als ik het aangeef hang je!

Erik: Als je de zaak nu een beetje zachter zet, Marie?

Marie (*doet dat*): Nou, vooruit dan maar. Marie heeft ook nog wel iets voor de medemens over.

Marie en Aart doen nu stiltespel, Marie volgt wat Erik en Ria bepraten, luistert, kan het door de muziek niet goed horen, doet dan muziek uit, leeft met mimiek mee. Aart zit zichtbaar achter het loket te lezen, figuranten lopen af en toe voorbij, kopen krant bij Aart of gaan bij Marie naar de WC, soms zit er iemand even op het bankje.

Erik (*gaat even bij Ria zitten, legt arm om haar heen*): Ik ben zo blij dat je er weer bent, Ria. Het perron was zo leeg zonder jou?

Ria: Het perron leeg? Met al die mensen? (*kijkt glimlachend naar hem op*) Je doet of ik maanden ben weggeweest. Ben ik twee dagen naar mijn moeder en dan mist hij me al!

Erik: Moet ik me daar voor schamen?

Ria: Nee hoor. Helemaal niet. Als ik eerlijk ben vind ik het nog leuk ook. 't Geeft me het gevoel dat ik onmisbaar ben. En dat is iets nieuws voor mij. Als je alleen bent, ben je voor niemand onmisbaar. Alleen voor je planten. Als die dood in de vensterbank hangen weet je dat ze je gemist hebben.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto